

Життя Ернесто Кофіньо

Ернесто Кофіньо народився в Гватемалі 5 червня 1899 року. Своє справді героїчне служіння ближньому він здійснював до 92-річного віку.

26.10.2009

Ернесто Кофіньо народився в Гватемалі 5 червня 1899 року. В 1929 р. він здобув диплом лікаря-хірурга медичного факультету Паризького Університету.

Одружився в 1933 р. Мав п'ятьох дітей.

Ернесто Кофіньо все життя працював з бажанням служити ближньому. Він піклувався не лише про здоров'я своїх пацієнтів, але й про особисті (сімейні, професійні тощо) проблеми кожного з них. Глибоке духовне почуття та велике милосердя спонукали його невідступно захищати право на життя та виховувати в інших любов до людини від миті її зачаття.

Він був ініціатором багатьох починань на користь вагітних жінок, дітей вулиці та сиріт. Ернесто неодноразово публічно пропонував заходи для вирішення конкретних соціальних проблем. Також він відкривав притулки та медичні центри, чотири роки керував Національною лікарнею,

постійно намагався втілити в життя соціальне вчення Церкви.

Ернесто був піонером в педіатричних дослідженнях у Гватемалі. Він заснував і 24 роки керував кафедрою педіатрії медичного факультету Університету Сан-Карлос (USAC). Від університету він отримав найвищу почесну нагороду навчального закладу - Золоту Медаль.

У 1956 році він познайомився з OpusDei та відразу подав офіційне прохання про вступ до Справи як супернумерарій. З того часу його спілкування з Богом дедалі глибшало завдяки молитві, самозреченню, щоденній Євхаристії, а також щотижневій сповіді. Ернесто Кофіньо ревно вшановував Матір Божу, проповідуючи всім про необхідність кожного дня

молитися на Святому Розарію. Багато часу та зусиль він присвячував власному доктринально-релігійному навчанню, здійснював ревне та невтомне апостольське служіння, намагаючись передати свою радість та великодушність багатьом людям, з якими він самовіддано працював.

З великою відданістю співпрацював він з організаціями, які займалися професійною підготовкою селян, робітників, нужденних жінок. Невідступно віддавав свої сили навчанню студентської молоді. Своє справді героїчне служіння ближньому він здійснював до 92-річного віку.

Помер Ернесто Кофіньо від раку 17 жовтня 1991 року після довгих та великих страждань, які він приймав з надзвичайною

мужністю та бажанням
підкоритися у всьому волі Отця.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/zhittia-
ernesto-kofino/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/zhittia-ernesto-kofino/) (07.08.2025)